

on pusti politiko v miru; iz stališča papežove okrožnice ga tedaj prosimo, naj spreobrne našo hujskajočo, politikujočo duhovščino v zmislu papežovega prepričanja! Slabi duhovni morajo iz božjega hrama.

### 5. Duhovščina in politika.

In zdaj pride najznamenitejši! Papež prvi v svoji okrožnici:

„V zmislu naše oblasti prepovedujemo vsakemu duhovniku in kleriku, da se vpiše v društvo, ki ni odvisno od škofa. Kleriki, ki bi se tega ne držali, se ne smejo v duhovništvo blagosloviti. Duhovni pa, ki se ne podvržejo tej odredbi, so suspendirani (odpušteni) ipso facto a divinis.“

Noben duhoven in noben bogoslovec ne sme biti član posvetnih društev. Bogoslovec, ki se tega ne drži, ne more postati duhoven. Duhoven pa, ki je član takih društev, je suspendiran „ipso facto a divinis“, to se pravi: ne da bi mu to kdo zapovedal, ne sme več čitati sv. maše.

In zdaj jih vzemimo po vrsti! Kaplan Lampe v Ljubljani je urednik „Slovenca“ in je bil kaznovan kot tak radi častikraje na večmesečno ječo. Kaplan Korošec je urednik „Gospodarja“ in „Doma“, je tudi že sedel, je ustanovnik in član najrazličnejših društev. Monsignore Podgorc je član cele vrste društev. Vsako hribovsko kaplančje je že vodja društev. V zmislu papežove okrožnice vsi ti kaplani nimajo pravice, čitati mašo!

Zdaj pa hočemo videti, kdo je več: rimski papež Pij X. ali trojica Korošec-Lampe-Podgorc! Papež je govoril...

## Politični pregled.

**Krivica vlada naprej!** Razmerje skupnih stroškov naše države se je določilo zopet krivično. Avstrijski zastopniki so želeli, naj bi se določilo razmerje le za pol leta, ali to željo so vrgli v koš. Tako bomo plačevali zopet do 30. junija 1907 v Avstriji 66<sup>4</sup>/<sub>100</sub> od sto. Ogrji pa bodo plačevali le 33<sup>1</sup>/<sub>2</sub> od sto. Ogrji so celo hoteli, da bi se to krivično razmerje obdržalo do 1. 1915. Krivičnost tega razmerja označi že dejstvo, da se ni sprejel predlog, da bi se colninski dohodki po porabi razdelili. Vsled tega profitirajo Madžari le pri kavi 4 milijon kron. Ko bi bila Ogrska samostojna, zmanjkalo bi ji do 80 milj. kron letno, katere plačamo Avstrijanci za naše sosedo. Edini odgovor bi moral biti: Proč od Ogrske!

**Gospodarsko delo.** Gospodarsko napredovanje naše države v preteklem polletu je izredno lepo. Železnice so se znatno izboljšale in povečale; le pri državni železnici je 12 milj. več dohodkov kot lani. Zvišala se je tudi izdatno produkcija premoga i. s. za 17%. Ravno

nje kakih 15 cm široke trakove (štrafe), pomazi tiste z lepljivim limom in potem kak meter visoko nad zemljo obvezi z njimi drevesa, ki jih želiš zavarovati proti tem škodljivcem. Metuljka obiti na lepljivem papirju, čez katerega mora letiti, ako hoče v drevesni vrh. Jako škodljivo pa bi bilo, zlasti za mlada drevesa, zko bi pomazal deblo, ne da bi podložili papirja. Tudi amenjena gosencijska past je pripravna, da se lahko pomaze o limom in rabi proti tem škodljivcem.



Na tretji sliki vidite fanta, ki ovija drevesa z gosencijskim pasem ali pastjo, v kateri se love škodljivci sadnih dreves.

S tem završujemo poduk o škodljivcih sadnih dreves in upamo, da se bote oprijeli naših nasvetov. V naših krajih so ti škodljivci napravili že dosti škode in je skrajni čas, da se v svojo lastno korist poslužite sredstev, ki jih imate na razpolago proti njim.

tako dobro stoje vse druge industrije. Promet z inozemstvom kaže 19 milijonov kron aktivuma. Končno omenimo še, da je letinja v Avstriji jako dobra, na Ogrskem pa še boljša. Povsod torej napredek. Ko bi imeli še pametno politiko, ki bi se ozirala živahneje na delavne sloje, bi bili lahko zadovoljni.

**Kmetjska vprašanja.** V Solnogradu se je vršil pred kratkim kmetjski shod. Pečal se je v prvi vrsti z varstvom servitutnih pravic kmetov. Nadalje so govorili o varstvu planinskih paš; lovsko veselje plemenitavec gotovo ni tako važno kot kmetovo delo. Zahtevalo se je tudi ureditev lovskega zakona. Zanimivo je, da so se pri tem shodu pristali vseh strank združili.

**Državni proračun za 1907** se kmalu predloži. Troški osebnih izdatkov bodo precej narasli. Izboljšanje plač državnih železničarjev bode stalo 4 milijonov kron; za uslužbence pošte se rabi zopet nova 2 milijona, za diurniste 1 milijon itd. Nasprotno se bodo tudi dohodki zvišali. Poštni dohodki bode za 2<sup>1</sup>/<sub>4</sub> milijonov kron višji itd. Natančno se pomenimo o proračunu kadar izide.

**Nezadovoljni duhovniki.** Češki duhovni so imeli 31. p. m. v Prerovu shod. Zahtevali so m. dr., da naj bi se volili škofje od duhovščine, naj bi se porabilo cerkveno premoženje v kulturne svrhe, naj bi se smatralo duhovne za pomočnike škofov, ne pa za slugo, naj bi dobili tudi posvetni ljudje gotovi upliv na cerkvene zadeve, naj se upelje mašo v češčini in naj se prenenadi celibat (prepoved ženitve). Kakor se vidi, so gospodje precej „moderni“. Da bi se porabilo cerkveno premoženje „mrtve roke“ ljudstvu v korist, — zato smo tudi mi. Ravno tako je pametna ideja, da bi se dalo posvetnim ljudem gotovi upliv na cerkvene zadeve; kdor plačuje, naj ima tudi besedo. Za celibat se pa, — vsaj na Slovenskem — častiti gospodje itak malo brigajo.

**Kronika.** Občinski sveti v Trautenavi, v Leitmeritu in Rajhenburgu na Češkem so sklenili odločen nastop proti poklerikalnjenju šole. — Francoska vlada je odpravila smrtni kaznen. — Ministrstvo za poduk je izdelalo načrt za šolske zdravnike. — Pri deželnozbornski volitvi Bruck-Mürzzuschlag je bil izvoljen župan Knottinger s 337 glasovi. — Cisar poseti septembra meseca Dalmacijo ter prvič tudi Bosno in Hercegovino. — Šbška colninska vojna traja nadalje. Veliki živinski semenj dne 28. julija je bil zelo slab; par volov, ki stane po navadi 700 frankov, je koštal 400. Vlada hoče poizkusiti pot čez Varno v Egipt. — Ogrska zbornica je sprejela finančni zakon. — Ogrskega ministra Jekelfallusa toži njegov uslužbenec, ker ga je pustil neopravičeno aretirati.

**Krvava Rusija.** Po razpustu dume se je ponovilo Stolypinovo ministristvo. Bati se je bilo najhujšega in vsak dan se zgodit tudi dogodki, kakor jih ni sličnih v celi svetovni zgodovini. V sledečem podamo važnejše podatke iz tega velikanskega boja med narodom in njegovim zatiralcem. — V raznih mestih je bilo 26. in 27. julija čez 600 puntarjev aretiranih. — V Helsingfortu so vprizorili policaji stavko. — Med postajama Czenstochovu in Harby so oropali ustaški vlak; 2 generala, 2 uradnika in 4 solдати so bili ustreljeni, oplenjenih pa je bilo 16.000 rublov. — 20. julija pa so ostavili puntarji med postajo Aleksandrovo in Varšavo vlak, ubili 7 oseb in oropali čez 300.000 rublov. — V kavkaških pokrajinah se godi velikanski boji med Tatari in Armenci; celo vasi se zažigajo in tisočeri mrljič pokrivajo krajino. V Poltavisi so uprli 3 bataljoni vojaštva; vnali so se tudi boji med uporniki in carju zvestimi vojaki. — 29. julija so bili 4. uporni mornarji obeseni; 1 je bil obsojen na došmrtno ječo, 32 na težko večletno ječo in 50 na dolg zapor. — V razne tiskarne so udrli ustaši ter s silo tiskali vjborški oklic na narod. — Kmetjski nemiri še širijo grozovit, zlasti v okraju Kijev. V Podoliji so ubili kmetje 12 dragoncev, dragonci pa 5 kmetov. — Vlada izdeluje baje delavske zakone. — V uredništvu lista „Mysl“ so našli natanko izdelan načrt revolucije. — V Samari je bilo aretiranih 500 oseb. — V Novgorodu se je uprlo celo vojaštvo ter zasedlo mesto; vrše se velikanski boji. — 6000 knapov v Jekatorinaslevu je stopilo v stavko. — Najznamenitejši upor

teh dni pa se je vršil v finski trdnjavi Sveaburg. Topničarji so zrezali oficirje in pričel se je velikanski boj, v katerem je padlo na obeh straneh čez 600 vojakov. Streljalo se je kakor v največji bitki. Po dolgem boju so bili ustaši premagani. Tudi v Tiflisu so se uprli vojaki ter ubili poveljnika in 2 oficirja. — Nazadnjiaki so umorili bivšega poslanca Herzensteina. — Ustaši so proglasili generalno stavko, ali le-ta je po celi državi ponesrečila. S tem je vlada za ta hip zopet rešena. — Govori se tudi, ne da bi se vedelo kaj gotovega, da hoče car-batjuška odstopiti, ker se boji bomb; pač skrajni čas bi bil, da se izgubi ta krvnik naroda. — V Kronštatu je bilo 300 oseb na smrt obsojenih in takoj obeseni. — Vlak so oropali za 80000 rublov na liniji Libava-Riga. — V Bobrovu prepevajo kozaki s knuto. Tudi v Skorecu so pretepli krvavo 300 kmetov. — Pred Katovicom je bil vlak oropan; v čakalnicah kolodvorja Sor-novce pa so vrgli ustaši bombo. — Car se preseli baje v Carskoje selo. — Policija je zaprla 10 poljskih poslancev; poslanca Onipko pa so krvniki obesili. — V Poltavi so ponehali kmeti z vsakim delom ter zažigajo in uničujejo graščine ter žetev. — V Tohemerniku so ubili kmetje, nahujskani od duhovna, 6 dijakov in j. dekle. — Škof v Saratoru je bral mašo, da se premaga revolucijo. Vsled tega so ga obsodili ustaši na smrt. — V Kronštatu je obsodilo vojno sodišče 170 mornarjev na smrt.

## Dopisi.

**Iz Šent Ilja v Slov. gor.** Prvaško-klerikalna in sokolska veselica dne 5. t. m. je tu popolnoma ponesrečila. Iz Celja in Maribora je prišlo nekaj sokolov, škričev, zarjavelih narodnih „gospoj“, nekaj čevljarških učencev in sestradanih študentov, ki so imeli predstavljati cvet prvaško-klerikalne inteligence. Kar je bilo pri veselici drugega ljudstva, bili so večinoma viničarji iz okolca, hlapi in dekle, po vosku dišeče device, ki so zgolj iz radovednosti prišli gledat na dirindaj, pravega Slovencega domačina nisi tam videl. Trebuhastih fajmoštrov seveda tam ni manjkalo, ali teh mi ne pristevamo ljudem. Veselica se je vršila pri „narodnem“ gostilničarju Celceju, slavnostni prostor je bil zači za hlevi. Rubeči kokoti so telovadili na gnojšču; do naši patelina jih je koj občudoval, misleč, da so to njegovi tekmeči. Po telovadbi so nastopili na tem dišečem gričku govorniki. Konec vsakega čenčanja je bil: „boj Nemcem, boj naprednjakom, preganjajte jih, udrite po njih!“ Med posameznimi govori je cvilila „narodna“ godba in jungferce so odjamrle nekaj pesmi tako milo, da se je kamenje mečalo, kaplani so jih komandirali. Ko so rudeči kokoti zagledali precejšno število žandarjev, padli je takoj korajža v hlači in med divjim tulenjem so jo odkurili na kolodvor ter razsajali pred vsako hišo, katera ni razobesila bandera. Veselico sta zbornala učitelj Šprager in domači kaplančje, ki sta baje za njo dala po 200 K. Kdo se tej farbariji ne smeji!? Špragerjeva Marica je napekla iz prvaške moke prvaških poti in tiste je pri tem teatru prodajala. In tako se druge nearede ni zgodilo, kakor to, da so prvaški spoznali, da v Šent Ilju jim bo kmalu odklenkalo, kajti naprednjaki tu rastejo zdaj kakor gobe po dežju.

**Iz junske doline.** V zadnjem času kroži tu po naši lepi junjski dolini vse polno nadležnih dopisov, v katerih se pri naprednih koroških kmetih berači za novo cerkev v Rajhenburku. Nimamo nič zoper to, da se Bogu na čast ziduje nova, dostojna hiša božja, toda rajhenburški župnik naj se obrne tja, kjer je denar, na bogate škofo in samostane. Mariborski škof je primoroma „najubožnejši“ in ima 60.000 kron čistega dobička na leto, do 100 ali 200 tisoč kron pa ima malodane vsak škof v Avstriji, olomuški ostrogonski (Gran na Ogrskem), zagrebški, dipkovski imajo do 500.000 K letnih dohodkov. In vseh škofov v Avstriji je nad 50, k tem se obrnite, rajhenburški g. župnik! In ako vam ne dajo, zabrusite jim v obraz: V stari prvotni katoliški cerkvi je veljalo kot cerkvena postava, da to, kar imajo duhovniki in škofi več kakor potrebujejo za svoj živež, da to cerkveno premoženje in premoženje revežev

Torej, vi pomilovanja vredni siromaki, vi imate denar, svoj pošten denar, a bogati škofi in farji ga po postavi nočejo razdeliti med vas. In to je cerkveni rop! Se celo, kadar se zida kaka cerkev, mora plačati ubogi trpin, kmet, obrtnik, in delavec. Ta mora za vse skrbeti, čeravno ima toliko plačil, da mu za njegovo družino nič ne ostaja, s katero se mora od ranega jutra do pozne noči ubijati za vsakdanji kruh. Kadar so kake volitve ali shodi, takrat imajo duhovniki dosti denarja, kadar pa se gre za božjo čast, takrat pa zaklenejo svoje kase in plačajo ti, kmetič! Čeravno smo prepričani o poštenosti rajhenburskega župnika, vendar zavoljo drugih farčkov moramo tu omeniti nasvet, ki ga je dal neki prefrigan far svojemu sosednemu župniku, ki je vedno tarnal, da ne more shajati: Le zidaj in popravlaj, naroči nove zvone, nov križev pot, cerkvene klopi, kak parament, pri tem se da marsikak stotak vtakniti v žep in ti boš kmalu bogat.

## Novice.

**Prvaški poslanci.** Svet se spreminja. Pravijo, da požre svinja svoje mlade. Ali — svet se spreminja. Novi prvaški poslanci požirajo stare. Nikar ne mislite, da se šalimo, to je sveta resnica. Prva žrtev je hofrat Ploj. Hofrati „imajo obzira“, zato tudi mož ni mogel „za blagor naroda“ tako nastopati, kakor soto zahtevali farovski politiki. In zato ga bodo prvaki — najmanj živega sežgali. Poleg tega tudi zato, ker so na Slovenskem edino mokronosi kaplani poklicani, da delajo politiko. Ali hofrat Ploj je šel pravzaprav le na Šušteršičove limanice. In Šušteršič je vendar vsevedoč, vsegamogočen in poštenjak do kosti, ako ravno ima ožlindrane roke. Ali koroški prvaki taje vsevednost Šušteršičovo in „Mir“ piše, da je mož „pokopal tužni Korotan“. Tako mečejo tisti na prvaške poslance blato, kateri so jih v nebesa dvigali. In zakaj? No, zato, — ker vlada na Slovenskem kaplanokratija. Vsi drugi smo nič, kaplan je vse! Vsi imajo gobec držati, kaplan le naj govori! Vsi so šleve, le kaplan je junak. Na Koroškem „monsignore“ Podgorc in tovarši, na Kranjskem kaplan Lampe, na Štajerskem kaplan Korošec. To je sveta trojica in kdor se ji ne pokori, pade ob tla in če je cestni pometal ali pa hofrat... Ali resno: vsakdo vidi zdaj, da smo imeli prav s svojimi napadi na prvaške poslance; kajti zdaj se koljejo sami in ponavljajo, kar smo mi pravili. In kot „amen v očenašu“ bremo v nemško pisanem prvaškem listu v Mariboru hvaljenje poslanca Wastiana. Tako je! Wastian je ravno od kaplanov neodvisen človek, ki zastopa ljudstvo, ne pa požrešno, nikdar sito rimsko bisago!

**Pravica.** Pravijo sicer, da ima pravica vezane oči, ali semtertja pogodi pa le pravo. To je moral poizkusiti naš ljubi prijatelj fajmošter Vurklec v Dobjem. Naši čitatelji se bodo spominjali, da je ta vzor-duhovnik pred precejšnjim časom veliko neumnost napravil. Pošegetali smo ga namreč malo v „Štajercu“ in skočil je, kakor da bi ga gad pičil ter tekel urnih nog k sodniku. Mislil je, da nas bodo kar orožniki odgnali v ječo. Tožil je naš list in dopisnika kmeta Dernjača. Mi smo se že takrat prav iz srca smejali, kajti vedeli smo, da je vse do pičice res, kar smo pisali o tem črnem tičku in da mu bomo pred sodnijo lahko cele romane dokazali. Pravda je tekla leto dni. Vurklec je pričel misliti: „Štajerc“ in Dernjač nista na glavo padla, dajmo se „zglihati“. In pričel je nadlegovati Dernjača, naj se „ogliha“. Pa ni šlo in ni šlo. In končno: pred obravnavo je potegnil fajmošter tožbo brezpogojno nazaj! S tem je Vurklec sam priznal, da se je orezal, da je res, kar smo pisali, — in plačal bode okoli 1500 kron stroškov. Dober tek, prijatelj!

**Klerikalna ljubezen.** Zadnji „Fihpos“ napada na nesramen način okrajni šolski svet v Ptuj. Kmete, ki so si izvolili ta svet, imenuje žegnani list „zarobljene“, „grde izdajalce“ itd. Zapomnite si, kmetje, žegnani farji, ki žive od vaših krvavih žuljev, ki bi morali počrkati, ko bi vi ne delali, — vas tako psujejo. „Fihpos“ pravi nadalje: „Vi pa se teh Judežev (naprednih

kmetov) ogiblajte! Ne občajte z njimi! Ravnajte z njimi kakor da imate gobave ljudi pred seboj! To so plačani lumpi“ itd. — Mi vprašamo škofa mariborskega: Ali mu je znano, da pišejo take reči duhovniki, ki gredo potem mašo brat? Ali ne zasluži ta znoreli pop, da bi ga prijel pošten kmet za ušesa in pretepel s pasjim bičom? Škof, napravi red, ker drugače si pomagamo na drug način.

**Obsojeni!** V predzadnjem listu smo objavili razsodilo. V prvaškem taboru vlada veselje, da smo morali plačati celih 20 K globo. Prvaki se vesele, kakor da bi bil „Štajerc“ najmanj na vesala obsojen. Cela stvar je pa čisto ednostavna. Celovški Breje nam je poslal „popravek“ in ker ga nismo objavili pod istim naslovom, smo bili obsojeni. In zdaj čujte: Kdor nam pokaže le en večji starejši list na Slovenskem, čigar urednik še ni bil obsojen, temu plačamo na roko 1000 kron. Seveda, mi smo bili radi popravka obsojeni, klerikalni časnikarji pa sede večinoma radi častikraje. Kaplan Lampe v Ljubljani je bil radi obrekovanja na 6 mesecev jeze obsojen. Kaplan Korošec je sedel 3 tedne. Urednik „Domovina“ je sedel svoj čas 3 mesece. Duhovnik Žitnik je moral milo za odpuščanje prositi, da ga ni pustil neki delavec zapreti. Duhoven Drozd je dobil 7 let ječe radi goljufije. Cel list lahko napolnimo s takimi stvarmi. Torej, prvaška gospoda, pometaj pred lastnimi vratmi!

**Zopet smo toženi,** pa zopet se prav nič ne bojimo. Zlasali smo kmeta Roškarja v Kokošenaku, ker ne zna svoj jezik v pravem držati in — mož je šel in tožil. Tožbo se ne bojimo, ker vemo dobro, da ne moremo propasti. Zdi se nam tudi, da je sedel kmet Roškar le na limanice prvaških doktorčkov, ki čutijo pri njem nekaj drobiža. Zastopstvo Roškarja ima znani, sodnijsko kot ovaduh označeni dr. Brumen. Naši čitatelji bodo že razumeli, koliko je ura bila. Kmet Roškar tega danes še ne razume. Kadar bode odhajale njegove svile kronce v nenasitne žep prvaških odvetnikov, takrat bode tudi Roškar razumel. Pa bode pač prepozno...

**Proti županu Orniku** se obrača strup prvaškega časopisa. To je stara pesen: kdor kaj napravi, tega kritikuje vsak paglavec; kdor sedi za pečjo, za tega se seveda noben maček ne mení. In ker prvaška gospoda ni toliko korajžna, da bi sama Orniga napadala, sklicuje se na graški list „Arbeiterwille“. V tem listu dopisuje namreč par osebic, ki so dobili zasluženo brcio iz Ptuja in se sedaj jeze in pene. In klerikalno časopisje, ki ima usta kot vrata pri hlevu odprta, kadar skuša očitati „Štajercu“ brezverstvo ali nemštvo, sklicuje se zdaj na članke brezverskega, nemškega juda Schacharla. To označi že napade. Ti ljudje, ki niso vredni, da bi županu Orniku čevlje zavezali, napadajo moža zato, ker — dela in ne spi za pečjo! Poglejte si mesto Ptuj pred Ornigovim gospodarstvom, pogledajte si delo prejšnjega okrajnega zastopa in sodite potem kot poštenjaki!

## Iz Spodnje-Štajerskega.

**Proti nemščini v šoli** hujskajo nekateri s slepo strastjo. Občinski predstojnik v Ragoznici, kovač Brumen, je hud nasprotnik nemščine v šoli; ali sam pošilja svojega otroka v nemško šolo! In znani „kapo“ Brenčič v Ptuj ravno tako: sam hujska proti nemškemu poduku, ali svoje otroke pošilja v nemške šole. To so možakarji! Vodo pridigajo, sami pa pijejo vino.

**Dr. Brumen v Ptuj,** zastavonoša faliranih ptujskih prvakov, je baje največji prijatelj siromakov. Nekdo nam piše o tem možu, ki je pred sodnijo označen kot ovaduh, sledeče: pred kratkim srečam ubogo ženko, ki je na dr. Brumena na ulici nezmerno kričala, ga psovala in mu grozila s tožbo. Brumen pa ni žive črhnil, temveč je vse psovke v žep vtaknil. Ne vem, kaj je s to zadevo; morda nam pojasni možakar sam vse. Vsekakor se kaže Brumen v vedno lepši luči.

**Šola v Ptujski okolici.** Na naše pozive so vložili stariši v Ptujski okolici prošnjo, naj se uvede v 5. deškem in 4. deklškem razredu nemški poduk. Veseli nas, da so to napravili in pričakovati je, da jim šolska oblast ustreže. Stariši so s tem izjavili, da priznajo in razumejo velik pomen nemščine v šoli in življenju. S tem se bodo izjalovilo tudi vse rvanje Bren-

čiča in minoritskega Vavpotiča proti nemškemu poduku. Priporočali bi tudi starišem drugih okrajev, naj porabijo s počitnicami dano priliko ter naj vložijo prošnje. Tako delo edino koristi bodočnosti otrok!

**Breg pri Ptuj.** Mrtvo truplo nekega starega moža so našli v hlevu gostilničarja Pogačnika na Bregu pri Ptuj. Ranjki, katerega je baje zadela kap, je doma v Pobrežu pri Sv. Vidu niže Ptuja.

**Minoritska gospoda v Ptuj** se trudi z vsemi kripili, da bi privlekla našo pozornost na se. Za danes ne bomo odkrili vso trarino, ki se je nabrala v našem uredništvu glede Minoritov in posebno glede g. Vavpotiča. Ali mi svarimo gospodo resno in zadnjikrat, naj poneha z grdim hujskanjem, kajti drugače zapojemo pesen, ki ji bode dolgo v ušesih zvenela.

**Iz Trbovelj.** Pijani policaj Uršič nganja še nadalje svoje burke. Da bi imel priliko še nadalje obrekovati naš list, prijel ga bomo tudi danes za njegova dolga ušesa. Naglašamo pa že naprej, da vedo župan Roš in občinski svetovalec davno že vse protipostavne lumparije tega človečeta, da se je že cele kupe pritobž napravilo, — ali pomagalo doslej ni ničesar. Ali se boji župan Roš tega Uršiča? Vsekakor je župan pred javnostjo in oblastjo odgovoren za počenjanje svojih policijskih služabnikov; vsa „junaška“ dela Uršiča gredo na rovež župana Roša. Mi pa bomo porabili vsa sredstva, da rešimo trboveljske prebivalce od nasilja pijanih ljudi, katerim je zakon deveta briga... Zahtevamo naprej, da nas Uršič toži, kajti pred sodnijo mu dokažemo vse, kar mu očitamo! Kdo je ta Uršič? Imenujejo ga „občinskega stražnika“ trboveljskega in to znači, da ima pravico proti postavi tako nastopati, kakor nastopajo tržaške barabe v starem mestu. Govori se, da je moral od orožnikov iti, ker je prerad v glazek gledal. Za danes očitamo Uršiču javno sledeče: 1) Uršič je skoraj vsak dan pijan kot krava in to v službi kot poklican „varuh zakona“; prorokujemo, da bode umrl na delirium tremensu (pijančevni norosti). — 2) Uršič pije in se opije ne samo v službi, temveč tudi v prepovedanih krajih (v t. zv. Gassenschankih). — 3) Uršič zanemara vsled pijanosti svojo službo. — 4) Uršič trka po noči brez povelja in vzroka na tuja stanovanja in vprašuje po starih, katera ga nič ne brigajo! — 5) Uršič aretirajo poštene osebe brez poviča in brez povelja; vključ temu, da je pri tem pijan tiči v tem ravnanju nepostavna omejitev osebne svobode. — 6) Uršič laže v službi čez svoje predstojnike na nesramen način. — 7) Uršič obrekuje in grozi v službi! — 8) Uršič se pretrepava v pijanem stanju in je tedaj nevaren, ker nosi in rabi orožje. — 9) Uršič je celo s svojimi tovariši policaji v sovražstvu in prepiru! — Toliko za danes. Ako ne dobi ta klavni vitez alkohola davno že zasluženo brcio, napišemo še daljše litanije. V teh točkah očitamo policaju Uršiču pijanost v službi, prekoračenje oblasti, omejitev osebne prostosti, — torej same pregreške, radi katerih bi moral sedeti v luknji. Uršič, ako nisi pijan, kadar čitaš te vrstice, toži našega urednika Karola Linharta v Ptuj. Linhart izjavlja javno, da je ta članek pisal in je pripravljen na tožbo! Ako pa pijani Uršič ne toži, potem župan Roš je vaša častna dolžnost, da napravite konec z njim in sicer takoj! Zakon je tudi nad Vami, gospod župan!

**Rogaška-Slatina.** Požarna bramba rogaško-slatinska bo 1. in 2. septembra obhajala 25 letnico, odkar se je ustanovila. Pričakuje se obilna udeležba bratskih društev.

**Poroka na smrtni postelji.** Zadnje nedeljo je bil v Sv. Vidu niže Ptuja na smrtni postelji poročen edini sin posestnika Friedla, kmalu potem je izdihnil.

**Nevarni farški špasi.** Vuzeniški kaplan je bil prestavljen; pred svojim odhodom se je šel posloviti tudi k župniku pri Sv. Primožu na Pohorju. Župnik je ukazal na kaplanovo čast streljati. Možnar se je razletel, en mož je bil takoj mrtev trije pa so nevarno ranjeni. To ima farška neumnost na vesti.

**Klerikalno maščevanje.** Na Vranskem je Brinovec znan kot najhujši farški podrepnik. Pred